

Høringssvar vedr. budget 2027

Håb, er en skidt strategi.

Derfor er "meget modigt" et passende udtryk for, hvad man læner sig op ad: BDO konstaterer i sit eget sparekatalog, at Nyborg Kommune på de fleste områder "ikke har et udgiftsniveau, der er markant højere end sammenlignelige kommuner", samtidig med at direktionen selv konstaterer, at hullet ikke er lukket i 2029-30.

Man kan også sige, at del tre af besparelserne så fint slutter med en cliffhanger og et direkte oplæg til del fire med ordene "... behov for at beslutte yderligere udgiftsreduktioner ...". Det er her man i den grad klynger sig til håbet om, at en ny udligningsreform i 2028 kommer som prinsen på den hvide hest.

Man kan tænke nok så meget ud af boksen og hvad det ellers kaldes.

Kreative løsninger kan man altid lave, men de er kun værre end håb, for her ved man godt, at man allerede er på et skråplan og alt er på lånt tid. Uden at det måske er gået op for alle: Det er her vi er.

I marts, i forbindelse med "Fremtidens dagtilbud i Nyborg Kommune", blev der bestilt en strukturanalyse af området med ordene "... skal, på samme måde som den på folkeskoleområdet, færdiggøres så den kan indgå i arbejdet med budget 2027-2030."

Det er friskt at løbe fra dén aftale og potentielt haste besparelser på området igennem nu.

Men hvad gør man, når man igen står her, fordi man – igen – har budgetteret tilpas skævt og uden buffer, margin og opsparring? Det er en gammel klassiker: Mangel på rettidig omhu. Endda tre gange i streg.

Skole- og dagtilbudsområdets driftsramme er stort set uændret så langt budgettet rækker – og når vi i forvejen ved, at udgifter altid stiger, vil det bestemt ikke være rettidig omhu at flytte yderligere ressourcer væk herfra.

Børn og unge er vores fremtid. Engang var vi dem - hvor andre voksne skabte rammerne for os.

Rammer at vokse op i, rammer at lære verden i, rammer at leve i.

Skal Nyborg Kommune søge at være attraktiv på andet end et slot, er det værd at se på hvordan man skaber værdi i kommunen, hvordan man gør sig attraktiv i forhold til at trække kommende og yngre familier til byen, gå mod strømmen og vise, at det her, det kan vi.

Der er noget at bevise.

Det kan være med til at skabe en sund økonomi, og ikke mindst, sikre den på den lange bane.

Det kræver, at man tør. At turde, kræver mod og vilje, men det er en langt bedre strategi end både håb og kreativitet – og erfaringen viser, at der ganske enkelt ikke kommer nogen og redder os.

Pr. 31. august 2026 står det også klart, at det ansøgte særtilskud på 31 mio. kroner gennem udligningslovens § 16, en pulje 1 milliard kroner, er blevet afslået. Det var vel det reelt sidste håb i denne omgang.

Aftalen i marts omkring sidste sparerunde udmøntede sig i større besparelser end nødvendigt.

De ekstra lige knap 7 mio. gik til en anlægsreserve i stedet for at blive ført tilbage til serviceområdet. Vuggestuer, børnehaver, skoler – alle var vi med til at fylde reserveerne op, men når vi under et halvt år senere står her igen, er det vores drift der igen tages af.

Det er *ikke* i orden.

Tak for jeres tid,

Andreas Frøsting
Far til Robin på 1 år